

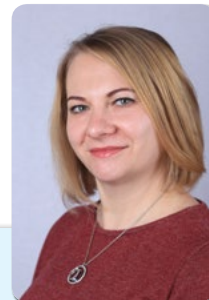


# Якщо ваші діти особливі

На підтримку батькам дітей з особливими освітніми потребами

Оксана ГЕРАСИМЧУК,  
директорка;

Наталія ГОЛОВАНЕНКО,  
вихователька-методистка,  
ЗДО "Рушничок",  
м. Обухів, Київська обл.



ПРОВЕДІТЬ  
КОНСУЛЬТАЦІЮ  
ДЛЯ БАТЬКІВ

Бути батьками малюка з ООП непросто. Але діагноз — не вирок ні для малят, ні для їхніх рідних. Насамперед там і мамам дуже важливо прийняти свою дитину такою, якою вона є, і сконцентруватися на тих кроках, які необхідно зробити, аби забезпечити їй найкомфортніші умови життя й розвитку, не марнуючи час і сили на внутрішній спротив. І ще вкрай цінно — відчувати небайдужість людей навколо. Допомогти в цьому покликана пропонована публікація.

## ІНАКШІ, АЛЕ НЕ САМОТНІ

Дитинство — безтурботна, щаслива пора. Здебільшого радісна, цікава, сповнена щирих емоцій та яскравих моментів. Але дитинство в усіх різне. Адже наші діти теж відрізняються одне від одного. В одних малят усе просто: вони просто товаришують, легко спілкуються, мають багато друзів, знаходять радість у простих речах. Іншим спілкуватися важче, у них майже немає товаришів, вони самотні, відчужені від своїх однолітків і взагалі не знаходять із ними спільної мови. Чому так?

Усе пояснюється просто: вони **особливі**. В усіх сенсах. Про це слід пам'ятати, звертаючись до них, граючи з ними, допомагаючи їм. Так-так, їм треба **допомагати**. Але не всі розуміють, як саме ми можемо зробити життя цих малят кращим, легшим і щасливішим. Щоб вони не відчували відчуження, не почувалися **не такими, як усі**.

Нині таких дітей у світі дуже багато, і всі вони різні. Їх називають **дітьми з особливими освітніми потребами**. Дехто сприймає їх як проблему. Але проблеми ми створюємо самі, позаяк надто мало знаємо про цю сферу, про специфіку буття таких дітей. Незнання цих особливостей і призводить до трагедій, ситуацій нерозуміння та несприйняття. Це виливається в таке доволі поширене нині в наших закладах освіти явище як **булінг**, тобто цькування однолітками, а іноді й дорослими, що через свою необізнаність можуть завдати болю дітям, яким і без того непросто

ведеться в житті, не підлаштованому під їхні особливості.

Ми маємо вчитися сприймати цих людей, розуміти їх, правильно пояснюючи самим собі, яку корисну, добру, людяну справу ми робимо таким чином для суспільства загалом.

Потрапляючи у звичайну групу, клас, громаду, діти з ООП та дорослі не повинні почуватися покинутими, самотніми і "не такими як усі". Найперше, що вони мають відчувати, — вони не самі.

І дорослі, й діти повинні запам'ятати, що насамперед ми — люди і в будь-яких ситуаціях маємо залишатися людьми. Доброта, яку ми даруємо іншим, обов'язково повернеться до нас.

*Пам'ятаймо завжди й всюди,  
Що насамперед ми — люди!*

## СПІВПРАЦЯ І ВЗАЄМОДІЯ В ІМ'Я ДИТИНИ

Кожна родина бажає своїй дитині лише добра, щастя, благополуччя, доброї долі — усього найкращого. І відповідальні батьки, як правило, добре справляються зі своїми обов'язками, дотримуються моральних норм у повсякденні, ведуть здоровий спосіб життя. Проте й у благополучних родинах народжуються діти з інвалідністю. Та це не привід впадати у відчай.

# Як не заплутатися в розмаїтті освітніх технологій?

Обирайте журнали  
"Дошкільне виховання",  
"Палітра педагога" та "Джміль"

- Щономера – нова актуальна тема
- Ефективні освітні технології
- Методичні рекомендації фахівців
- Цікаві заняття, сценарії, ігри, посібники
- Додаткові е-матеріали передплатникам



Читайте  
та надихайтесь!



**Комплект  
зі знижкою!**

Передплатіть журнали  
на 2021 рік онлайн:  
[jmil.com.ua/peredplata](http://jmil.com.ua/peredplata)



- Швидко
- Зручно
- Вигідно